

OWCZAREK SZKOCKI DŁUGOWŁOSY

(*Collie Rough*)

Wersja polska 24.11.2012

Kraj pochodzenia: Wielka Brytania

Data publikacji obowiązującego wzorca: 08.10.2012

Użytkowość: Pies owczarski.

Klasyfikacja FCI: Grupa 1 - Psy pasterskie i zaganiające.

Sekcja 1 - Psy pasterskie.

Próby pracy nie wymagane.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Owczarki szkockie długo i krótkowłose nie różnią się niczym poza długością włosa. Uważa się, że powstały one z psów przywiezionych do Szkocji przez Rzymian i kojarzonych z psami istniejącymi tam już wcześniej. W dzisiejszym swoim kształcie obie rasy powstały dopiero niedawno i wywodzą się od tych samych przodków, choć można dostrzec nieznaczne różnice między poszczególnymi liniami, wyprowadzonymi przez różnych hodowców. Dzisiejszy długowłosy collie jest nieco bardziej wyrafinowana wersją psów owczarskich ze Szkocji, wyselekcjonowaną co najmniej sto lat temu. Także i dzisiaj wiele psów tej rasy może pracować, co świadczy o tym, że przy całej swej urodzie i wyrafinowaniu długowłosy collie pozostaje psem pracującym.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Pies wielkiej urody, pełen godności, harmonijny i doskonale wyważony. Budowa collie wskazuje na aktywność i wytrzymałość tego psa; nie może on być ciężki ani krępy. Ogromne znaczenie ma prawidłowy wyraz, uzyskany przez idealne wyważenie mózgowcaszki i kufy, kształt, wielkość, barwę i osadzenia oczu, oraz osadzenie i noszenie uszu.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT:

Przyjazny, bez śladu nerwowości lub agresji. Wspaniały pies do towarzystwa, aktywny i pogodny. Doskonale sprawuje się w towarzystwie dzieci i innych psów.

GŁOWA:

Bardzo ważna w ocenie; musi być proporcjonalna do wielkości psa. Oglądana z przodu i z boku ma kształt tępego klina i czysty obrys. Po bokach głowa zwęża się stopniowo od uszu aż do końca czarnego nosa. Przy oglądaniu z boku górne linie czaszki i kufy są proste, równoległe i jednakowej długości; rozdziela je stop. Punkt środkowy pomiędzy wewnętrznymi kącikami oczu (który jest także punktem środkowym prawidłowego stopu) powinien wypadać dokładnie w połowie długości głowy. Głębokość czaszki od brwi do spodniej krawędzi zuchwy nie może być zbyt duża.

Mózgowcaszka:

Czaszka: Płaska

Stop: Niewielki, ale wyraźny.

Trzewioczaszka:

Nos: Zawsze czarny.

Kufa: Tępo zakończona, na końcu zaokrąglona, ale nie kanciasta ani nie spiczasta.

Uzębienie: Szczęki mocne, zuchwa subtelnie zarysowana, żeby duże, zgryz nożycowy, to znaczy siekacze zuchwy ustawione tuż za siekaczami szczęki, osadzone pionowo w dziąsłach.

Policzki: Kości policzkowe słabo zaznaczone.

Oczy: Bardzo ważna cecha, decydują o prawidłowym, subtelnym wyrazie. Średniej wielkości, nigdy nie bardzo małe, ustawione lekko skośnie, kształtu migdała i ciemne, jedynie u psów maści niebieskiej marmurkowej oczy (jedno, dwa lub częściowo) są często niebieskie lub niebiesko znaczone. Wyraz inteligentny, przy nasłuchiowaniu wyraźnie ożywiony.

Uszy: Małe, osadzone ani zbyt blisko siebie na wierzchołku głowy, ani zbyt szeroko. W spoczynku odrzucone do tyłu, przy pobudzeniu nastawione i częściowo załamane - końce uszu (mniej więcej jedna trzecia całej długości) skierowane do przodu i naturalnie opadające poniżej krawędzi załamania.

SZYJA:

Umięśniona, mocna, dobrej długości, wyraźnie łukowato wysklepiona.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

Łopatką: ustawiona skośnie, tworzy dobry kąt z ramieniem.

Łokcie: Nie wykręcone ani do wewnątrz ani na zewnątrz.

Przedramię: Kończyny proste i dobrze umięśnione, kościec umiarkowanie mocny, na przekroju kości okrągłe.

Łapy: Owalne, z mocnymi opuszkami. Palce zwarte i wysklepione.

Kończyny tylne:

Udo: Dobrze umięśnione.

Staw kolanowy: Dobrze kątowny.

Staw skokowy: Niski, mocny.

Łapy: Owalne, z mocnymi opuszkami. Palce zwarte i wysklepione. Tylne łapy trochę mniej wysklepione od przednich.

TUŁÓW:

Długość nieco większa od wysokości w kłębie, grzbiet mocny, lędźwie lekko wysklepione, żebra dobrze wysklepione, klatka piersiowa głęboka, dość szeroka za łopatkami.

OGON:

Długi, zakończeniem kostnym sięga przynajmniej stawu skokowego. W spokoju noszony nisko, z końcem lekko zawiniętym do góry. Przy pobudzeniu może być wzniesiony, ale nigdy powyżej grzbietu.

CHODY:

Ruch bardzo charakterystyczny. Dobrze zbudowany pies nigdy nie ma luźnych łokci, ale przednie łapy są w ruchu wyraźnie zbieżne. Wysokie podnoszenie przednich kończyn, krzyżowanie lub tocząca akcja przodu są w najwyższym stopniu niepożądane. Akcja tyłu swobodna, dynamiczna, dająca mocny napęd, śródstopia, oglądane z tyłu, poruszają się równoległe i niezbyt wąsko. Pożądany dość długi wykrok, a ruch powinien być lekki i nie zdradzać wysiłku.

SZATA:

Sierść: Bardzo gęsta, nie zmienia linii sylwetki. Włos okrywowy prosty i szorstki w dotyku, podszerstek miękki i tak gęsty, że nie sposób zobaczyć skóry. Obfita grzywa i kołnierz, włos na głowie krótki i gładki, tak samo na końcach uszu, które u podstawy są owłosione mocniej.

Na przednich nogach wyraźne frędzle, na tylnych obfite portki, ale poniżej stawu skokowego włos krótki i gładki. Obficie owłosiony ogon.

Maść: Śniada, śniada z białym, trójbarwna (trikolor) i niebieska marmurkowa (blue merle).

Śniada: Różne odcienie od jasnożółtego do mahoniowego, także z czarnym nalotem. Barwa kremowa i jasnosłomkowa w najwyższym stopniu niepożądane.

Trójbarwna: Czarne z intensywnym podpalaniem na głowie i nogach. Rdzawy nalot na czerni w najwyższym stopniu niepożądany.

Niebieska marmurkowa: Tło w przewadze srebrzystoniebieskie, w czystym odcieniu, na nim czarne plamki i łatki. Pożądane intensywne podpalanie, ale jego brak nie stanowi wady. Rozległe czarne łaty, szare tło czy rdzawe naloty na włosie okrywowym lub podszerstku w najwyższym stopniu niepożądane.

Białe znaczenia: Przy każdym z tych umaszczeń powinny występować mniej lub bardziej rozległe białe znaczenia. Szczególnie pożądane są: pełny lub częściowy biały kołnierz, skarpetki i biały koniec ogona. Na głowie występować może biała strzałka różnej długości.

Maść czysto biała lub z przewagą bieli jest wysoce niepożądana.

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie 56-61 cm dla psa, 51-56 cm dla suk.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od powyższego wzorca powinny być traktowane jako wady i oceniane w zależności od ich stopnia oraz wpływu na zdrowie, sprawność i dobre samopoczucie psa i zdolności do wykonywania pracy, do której był przeznaczony.

WADY DYSKwalIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość
- Psy posiadające wyraźne wady fizyczne lub zaburzenia charakteru powinny być dyskwalifikowane.

UWA GA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowi cie umieszczone w worku mosznowym.

Ostatnie zmiany zostały zaznaczone tłustym drukiem.